

dringsforslag til § 23, som søger at give mere bestemte Regler for Kontrollen med, at der ikke uberettiget ydes Arbejdsløshedsunderstøttelse. Som ærede Medlemmer vil erindre, foreslaar Ministeren i Lovforslagets § 6, at Arbejdsgiverne fremtidig skal sende Meddelelse til Arbejdsanvisningen om hvert eneste Arbejdsforhold, der bliver afbrudt. Jeg tror, der fra alle Sider har været Klarhed over, at blev denne Bestemmelse gennemført, vilde det betyde, at Arbejdsanvisningen kom til at segne under et Bjerg af Papirer, i det store og hele til ingen Nytte, ja, endogsaa til Skade, i den Forstand, at dette Paabud sikkert aldeles ikke vilde kunne gennemføres overfor Arbejdsgiverne. Vi har derfor ikke kunnet gaa med til den Bestemmelse. Vi tror, det vil være klogt, i Stedet for at skabe en saadan Papirbestemmelse, at gaa til en ganske enkel Bestemmelse som den, vi foreslaar, der søger at hindre Misbrug paa et enkelt af de Omraader, hvor det er bekendt, at der har fundet enkelte Misbrug Sted. Vi foreslaar derfor i dette Ændringsforslag, at der fremtidig skal finde daglig Kontrol Sted, ja, at der endogsaa eventuelt skal kunne forlanges Kontrol to Gange om Dagen, og vi foreslaar, at et Medlem, der opholder sig paa et Sted, hvor der ikke findes nogen Arbejdsløshedskasse, skal for at kunne nyde Arbejdsløshedsunderstøttelse møde med en Erklæring fra et Kommunalbestyrelsesmedlem om, at han er arbejdsløs. Vi tror, at disse Bestemmelser, uden at virke skadeligt i nogen Henseende, vil virke betryggende, og de vil ikke svække Initiativet hos den Kontrol, som hidtil er udøvet af Arbejdsløshedskasser. For vi maa ikke fra nogen Side glemme, at ingen er dog mere økonomisk interesseret i, at der ikke sker Misbrug, at der ikke findes Snyltere paa Arbejdsløshedskasserne, end netop Arbejdsløshedskasserne selv. Men her ser jeg netop en Fare i det preussiske Kortsystem, som Flertalspartierne har stillet Forslag om paa dette Omraade. Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen sagde ved første Behandling om Forslagets Kontrolbestemmelser: Jeg tvivler ikke om, at der kan være ærede Medlemmer, der kunde finde paa endnu mere sindrige og omfangsrige Systemer — og det ærede Medlem advarede imod at tro paa saadanne Systemer. Det ærede Medlem har faaet Ret. Der var virkelig Medlemmer i dette Ting, som kunde finde paa endnu meget, meget mere sindrige og omfangsrige Bestemmelser, nemlig det ærede Medlems egne Partifæller. Jeg vil sige, at jeg ser paa det Kortsystem, der er foreslaaet, saaledes,

at det ikke giver nogen Sikkerhed mod Misbrug. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet anførte her, at dette System ganske svigter overfor de Tilfælde, hvor en Arbejder gaar over fra at være Arbejder til at have en lille selvstændig Beskæftigelse. Men dernæst vil Misbrug fremdeles kunne finde Sted fra deres Side, som er Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, hvis de vil gøre sig skyldige i Misbrug. Hvis en Arbejder opgiver forkert Navn og overfor Arbejdsgiveren nægter at være Medlem af en Arbejdsløshedskasse — og det er netop den Art Arbejdere, der vil begaa Misbrug, det er ikke det store Gros af Arbejdere i Arbejdsløshedskasserne —, saa ser jeg ikke nogen Mulighed for gennem Kortsystemet at faa et saadant Misbrug klarlagt. Med Hensyn til Kontrolbestemmelserne vil jeg sige, at jeg tror ikke, Vejen gaar gennem et System, som er forhadet af hele den samlede Arbejderstand, men jeg tror, Vejen gaar gennem en Styrkelse af den ansvarsbevidste og økonomisk interesserede Kontrol, som Arbejdsløshedskasserne selv udøver. Derfor nærer jeg ingen Tvivl om og er ikke berettiget til at nære nogen Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen — og jeg haaber mange af hans Partifæller — vil stemme imod det af Flertallet foreslaaede System.

Vedrørende Lovforslagets Afsnit om Arbejdsanvisning foreslaar vi under Nr. 9 en Ændring til § 3. Vi foreslaar, at det københavnske Arbejdsanvisningskontor skal ophøre med at være Centralanvisningskontor for hele Landet. Forholdet er jo det, at efter denne Lov bliver Ledelsen af det københavnske kommunale Kontor af fuldkommen kommunal Karakter. Jeg tror derfor, man maa erkende, at ud fra alle Synspunkter, saavel fra Statens som fra Københavns Kommunes, vil det være urigtigt, at dette Kontor stadig skal vedblive at fungere som Centralkontor for hele Landet. Den Centralledelse, som kan være nødvendig, vil det være naturligt at henlægge under den statslige Myndighed, Arbejdsanvisningsdirektøren.

Jeg vil sige i Tilslutning til, hvad den ærede Ordfører for Partiet Venstre udtalte om Bekosteligheden ved Arbejdsanvisningen, at det kan ikke nægtes, at de Oplysninger, som har foreligget i Udvalget, i høj Grad bekræfter, hvad der blev formødet ved første Behandling, nemlig at Arbejdsanvisningen synes ualmindelig og uforholdsmæssig dyr. Den har i det sidste Aar for hele Landet været saa bekostelig, at hver Arbejder,